

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte: Ursache Petru,

judcători: Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Bejenaru Iurie și Craiu Nicolae,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Andronic Natalia prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Bludari Ion XXXXX, născut la
XXXXXX, originar și domiciliat or.
XXXXX, str. XXXXX, XX, ap. X.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.05.2011 – 28.02.2012;

Instanța de apel: 15.05.2012 – 09.04.2012;

19.11.2014 – 28.12.2016;

Instanța de recurs: 03.07.2014 – 07.10.2014;

06.03.2017 – 28.06.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 28 februarie 2012, Bludari Ion a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Bludari Ion la data de 11 octombrie 2010, urmând scopul dobândirii prin șantaj a bunurilor altei persoane, a telefonat de pe numerele de telefoane 068071240 și 060084196, amenințând-o cu moartea și aplicarea violenței în privința cet. Posajenicova Ina și a rudelor acesteia, a cerut de la aceasta să-i transmită suma de bani în mărime de 2000 lei, pentru faptul că în anul 2009 i-a rănit sentimentele.

Astfel, apelurile telefonice cu amenințări cu moartea și aplicarea violenței în privința cet. Posajenicova Ina și a rudelor acesteia, au continuat periodic, până la sfârșitul anului 2010.

La data de 15 octombrie 2010, fiind amenințată de Bludari Ion, Posajenicova Ina a procurat cartela Orange PrePay cu prețul de 50 lei, după care a expediat mesaj cu codul de reîncărcare la numărul de telefon de care se folosea Bludari Ion. După reîncărcarea cartelei telefonice, Bludari Ion, prin șantaj cerea transmiterea sumei de bani în valoare de 1900 lei, amenințând-o pe Posajenicova Ina cu moartea și aplicarea violenței în caz de refuz de a transmite banii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea

acesteia, repunerea în termen a apelului, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Bludari Ion să fie condamnat în baza art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în temeiul art. 85 Cod penal, prin adăugarea părții neexecutate a pedepsei de 3 ani 6 luni închisoare, stabilite prin sentința Judecătorei Sîngerei din 18 februarie 2009, să i se stabilească o pedeapsă definitivă de 5 ani 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. În motivarea apelului s-a indicat că, consideră sentința a fi una ilegală, deoarece prin totalitatea de probe prezentate și examinate în ședința de judecată pe deplin a fost dovedită vinovăția inculpatului Bludari Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal. Mai mult, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul examinării în fond a cauzei penale, în instanța de judecată incontestabil a fost stabilit că la data de 11 octombrie 2010 Bludari Ion, executând pedeapsa în Penitenciarul din or. Cahul conform sentinței Judecătorei Sîngerei, urmărind scopul dobândirii prin șantaj a bunurilor altei persoane, a telefonat pe numerele de telefoane XXXXXXXXX și XXXXXXXXX, amenințând-o cu moartea și aplicarea violenței în privința cet. Posajenicova Ina și a rudelor acesteia, a cerut de la ea să-i transmită suma de bani în mărime de 2000 lei pentru faptul că în anul 2009 i-a rănit sentimentele

4. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 09 aprilie 2014 apelul a fost respins, ca nefondat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea deciziei sale instanța de apel, a menționat, că instanța de fond corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat a constatat circumstanțele cauzei, anume, că fapta imputată lui Bludari Ion nu a fost săvârșită de către inculpat, și just a ajuns la concluzia de a-l achita pe inculpat, în baza probelor administrate și verificate în mod corespunzător de către prima instanță.

A menționat instanța de apel că toate probele prezentate de acuzare sunt indirecte și în cumul nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, iar circumstanțele descoperii cartelei SIM și telefonului mobil (obiecte interzise în penitenciar), în timpul petrecerii percheziției în celula penitenciarului, unde își executa pedeapsa, în afara de inculpatul Bludari Ion, se aflau încă câțiva deținuți, care se foloseau de telefonul mobil. Extrasele prezentate de operatorul telefoniei mobile privind apelurile telefonice, cât și înregistrarea convorbirilor telefonice și stenograma convorbirilor, nu prezintă probe veridice că anume inculpatul Bludari Ion a amenințat partea vătămată Posajenicova Ina cu moartea și aplicarea violenței în privința ei și a rudelor acesteia, prin intermediul telefoniei mobile.

Instanța de apel a reținut că declarațiile părții vătămate privind comiterea șantajului de către Bludari Ion, care anterior (urmării penale și examinării judiciare) nu l-a văzut și nu cunoștea persoana inculpatului, nefiind confirmate prin probe concludente, pertinente și veridice, nu pot fi admise ca temei de condamnare al inculpatului Bludari Ion.

A conchis instanța de apel, că învinuirea inculpatului se bazează numai pe declarațiile aduse de către partea vătămată Posajenicova Ina, care a declarat că anume inculpatul Bludari Ion a amenințat-o, iar în cadrul ședinței de judecată partea vătămată a presupus că persoana ce a amenințat-o ar putea fi Bludari Ion, însă nu este sigură că anume el o amenința.

Totodată, instanța de apel a statuat că prin procesul-verbal de percheziție efectuat în cadrul Penitenciarului nr. 5 Cahul, în cadrul căreia la inculpat a fost depistată o cartelă SIM cu nr. XXXXXXXXX, nu s-a probat faptul că cartela respectivă

îi aparține inculpatului și că anume de pe această cartelă a fost șantajată partea vătămată Posajenicova Ina.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că învinuirea inculpatului Bludari Ion nu își găsește confirmare, iar prima instanță corect l-a achitat.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, cu menținerea valabilității actelor procedurale, referitor la cercetarea probelor: declarațiile părții vătămate Posajenicova Ina, martorilor Cozima Sergiu, Cojocarum Dumitru, Chirilă Petru, Stoinov Ion, Cucereanu Gheorghe și Harcomeț Veaceslav, efectuate de instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (3) și art. 417 alin. (1) pct. 9¹) Cod de procedură penală. Concomitent recurentul a inovat următoarele:

- prin totalitatea de probe prezentate și examinate în ședința de judecată pe deplin a fost dovedită vinovăția inculpatului Bludari Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, și anume: declarațiile părții vătămate Posajenicova Ina; declarațiile martorilor Ormanji Ghenadie, Cozma Serghei, Chirila Petru și Stioanov Ion; procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 20 noiembrie 2010 cu stenograma convorbirilor între Posajenicova Ina și Bludari Ion; procesul-verbal de percheziție din 28 ianuarie 2011 în celula nr. 2 din Penitenciarul 5 or. Cahul, potrivit căruia la Bludari Ion a fost depistată și ridicată o cartelă SIM Orange cu nr. 1009/0346/6576/3; în pantoful lui Cucereanu Gheorghe a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model Nokia 1208 cu imei 358090012113020, fără cartela SIM, cu acumulator în stare de funcționare; procesul-verbal de examinare a obiectului din 28 februarie 2011 - descifrări computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare - ieșire efectuate de la telefonul mobil de model Nokia 1208 pe perioada de la 01 octombrie 2010 până la 28 ianuarie 2011; la cartela SIM cu nr. XXXXXXXX a fost înregistrat un apel cu nr. XXXXXXXX pe data de 25 ianuarie 2011, ora 11:48; procesul-verbal de examinare a obiectului din 09 martie 2011 - descifrări computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare - ieșire la nr. de telefon ce aparține cet. Posajenicova Ina - XXXXXXXX au fost înregistrate mai multe apeluri telefonice în regim de intrare - ieșire către nr. de telefon XXXXXXXX ce aparține lui Bludari Ion, pe data de 29 octombrie 2010, 31 octombrie 2010, 01 noiembrie 2010, 08 noiembrie 2010, 09 noiembrie 2010, 27 noiembrie 2010, 21 noiembrie 2010;

- instanța de apel a respins proba acuzării cu referire la declarațiile martorului Ribalco Vitalie, care la momentul comiterii infracțiunii de către Bludari Ion, se deținea cu ultimul în celula nr. 2 a Penitenciarului nr. 5, or. Cahul, care la urmărirea penală a declarat că în prezența sa Bludari Ion a telefonat-o pe Posajenicova Ina, o amenința că o va tăia dacă nu îi va da bani;

- la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța urma să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului Bludari Ion, de consecințele survenite, deoarece ultimul a comis fapta incriminată, având antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, infracțiunea dată urmează a fi calificată ca fiind comisă în stare de recidivă;

- instanța de apel neîntemeiat a respins demersul procurorului privind dispunerea efectuării constatării tehnico-științifică fonoscopică și nu a prezentat argumentele concrete în susținerea hotărârii sale, astfel acuzarea fiind lipsită de posibilitate de a prezenta probe suplimentare, posibile, necesare pentru examinare

obiectivă a cauzei penale.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 octombrie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia Curții de Apel Cahul din 09 aprilie 2014, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs ordinar a menționat, că instanța de apel la examinarea apelului declarat de procuror nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la modul convenit la toate motivele invocate de apelant, în legătură cu ce în baza temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală urmează a fi casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit apelului declarat de către procuror (f. d. 277-279, vol. I), criticându-se legalitatea și temeinicia sentinței, se invocă următoarele motive:

„- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul examinării în fond a cauzei penale în instanța de judecată, incontestabil a fost stabilit că la 11 octombrie 2010 Bludari Ion, executând pedeapsa în penitenciarul din or. Cahul, conform sentinței Judecătorei Sîngerei, urmărind scopul dobândirii prin șantaj a bunurilor altei persoane a telefonat-o pe numerele de telefoane XXXXXXXXX și XXXXXXXX pe Posajenicova Ina, amenințând-o cu moartea și aplicarea violentei în privința acesteia și a rudelor sale, cerând de la ea să-i transmită suma de bani în sumă de 2000 lei pentru faptul că în anul 2009 i-a rănit sentimentele. Astfel, apelurile telefonice cu amenințări cu moartea și aplicarea violenței în privința lui Posajenicova Ina și a rudelor acesteia au continuat periodic până la sfârșitul anului 2010.

Astfel, acțiunile intenționate ale inculpatului Bludari Ion urmau a fi încadrate de către prima instanță în baza art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal;

- întru confirmarea acușării, instanței de judecată i-au fost prezentate următoarele probe legal acumulate, care ulterior au fost examinate în cadrul ședinței de judecată și anume declarațiile părții vătămate Posajenicova Ina, care a dat aceleași declarații atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședinței de judecată, indicând că „anume de pe numărul de telefon ridicat în cadrul percheziției la Bludari Ion, a fost telefonată cu amenințări pe numerele de telefoane XXXXXXXXX și XXXXXXXXX ce-i aparțin”;

- la baza sentinței de condamnare urmau a fi luate în considerație declarațiile martorilor Ormanji Ghenadie I., Cozma S., Chirila P., care au declarat că „în cadrul percheziției în celula unde se deține inculpatul Bludari Ion de la ultimul au fost ridicate cartele SIM a operatorului de telefonie mobilă Orange, iar de la Cucereanu Gheorghe care se deținea în aceeași celulă cu Bludari Ion, a fost depistat telefonul mobil de model Nokia 1208, de la care s-au efectuat apelurile telefonice”;

- instanța de fond nu a dat o apreciere corectă probelor anexate la dosar, și anume: procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 20 noiembrie 2010 cu stenograma convorbirilor dintre Posajenicova Ina și Bludari Ion; procesul-verbal de percheziție din 28 ianuarie 2011 în celula nr. 2 din Penitenciarul 5 or. Cahul, potrivit căruia la Bludari Ion a fost depistată și ridicată o cartela SIM Orange cu nr. 1009/0346/6576/3. În pantoful lui Cucereanu Gh. a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model Nokia 1208 cu imei 358090012113020, fără cartele SIM, cu acumulator, în stare de funcționare; procesul-verbal de examinare a obiectului din 28 februarie 2011 - descifrări

computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare - ieșire efectuate de la telefonul mobil de model Nokia 1208 pe perioada 01 octombrie 2010 până la 28 ianuarie 2011. La cartela SIM cu nr. XXXXXXXX a fost înregistrat un apel cu nr. XXXXXXXX pe data de 25 ianuarie 2011 ora 11:48; procesul-verbal de examinare a obiectului din 09 martie 2011 - descifrări computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare - ieșire la nr. de telefon ce aparține lui Posajenicova Ina XXXXXXXX au fost înregistrate mai multe apeluri telefonice în regim de intrare - ieșire către nr. de telefon XXXXXXXXXX, ce aparține lui Bludari Ion, pe data de 29 octombrie 2010, 31 octombrie 2010, 01 noiembrie 2010, 08 noiembrie 2010, 09 noiembrie 2010, 27 decembrie 2010, 21 decembrie 2010;

- instanța de judecată neîntemeiat a respins proba acuzării cu referire la declarațiile martorului Rîbalco Vitalie, care la momentul comiterii infracțiunii de către Bludari Ion, se deținea cu ultimul în celula nr. 2 a Penitenciarului 5, or. Cahul, care la urmărirea penală a declarat, că „în prezența sa, Bludari I. o telefona pe numita Ina, amenințând-o că o va tăia, dacă nu îi da bani”;

- instanța de apel neîntemeiat a respins demersul procurorului privind dispunerea efectuării constatării tehnico-științifică fonoscopică și nu a prezentat argumentele concrete în susținerea hotărârii sale, astfel acuzarea fiind lipsită de posibilitate de a prezenta probe suplimentare, posibile, necesare pentru examinare obiectivă a cauzei penale”.

Astfel, instanța de recurs a menționat că anume asupra acestor motive invocate în apel de procurorul Stanila Elena, instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea cuvenită.

A mai reținut instanța de recurs, că instanța de apel în motivarea soluției a descris practic motivarea sentinței, fără a se pronunța pe motivele apelului declarat de procuror, nefiindu-le date o apreciere, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, declarațiilor părții vătămate Posajenicova I., depuse în instanța de apel (f. d. 109-111, vol. II), prin care a relatat, că „a avut o perioadă îndelungată de convorbiri telefonice cu persoana, care a aflat că îl cheamă Bludari Ion, și o șantaja cu amenințare de a aplica violența fizică în privința sa și a rudelor sale, pentru a-i fi transmiși banii, în suma de 2000 lei, prin expedierea numerelor de cod de pe cartele de reîncărcare la suma respectivă, ulterior i-a transmis prin telefon și o fotografie de-a sa, însă a șters-o din memoria telefonului... persoana respectivă de pe fotografie seamănă cu inculpatul Bludari Ion, numai că era mai slab pe fotografie decât în prezent”. Asupra acestor declarații, instanța de apel s-a expus într-un mod superficial, indicând că „*declarațiile părții vătămate Posajenicova Ina privind comiterea șantajului de către Bludari Ion, care anterior (urmăririi penale și examinarea judiciară) nu l-a văzut și nu cunoștea persoana inculpatului nefiind confirmate prin probe concludente, pertinente și veridice, nu pot fi admise ca temei de condamnare al inculpatului Bludari Ion pe art. 189 alin.(2) lit. d) Cod penal*”.

În această ordine de idei, instanța de recurs a conchis că instanța de apel, considerând ca fiind neconfirmate prin careva probe concludente, pertinente și veridice declarațiile părții vătămate Posajenicova Ina, neîntemeiat a dat o analiză critică și probelor înaintate de către acuzare, și anume: declarațiile martorilor Cozima Sergiu, Cojocarum Dumitru, Chirilă Petru, Stoinov Ion, Cucereanu Gheorghe, Harcomeț Veaceslav, procesul verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 17 noiembrie 2010, plângerea de la cet. Posajenicova Ina, proces-verbal privind actele de constatare din 19 octombrie 2010; proces-verbal de ridicare din 17 noiembrie 2010, ordonanța privind

efectuarea percheziției din 08 decembrie 2010, procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 20 noiembrie 2010, ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală nr. 2010990373 din 20 noiembrie 2010, procesul-verbal privind aprecierea informației culese din 20 noiembrie 2010, procesul-verbal de examinare a obiectului din 20 noiembrie 2010, ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală nr. 2010990373 din 20 noiembrie 2010, procesul-verbal de percheziție din 28 ianuarie 2011 (f. d. 96, vol. I), procesul-verbal de percheziție (control, cercetare) și ridicare din 28 ianuarie 2011, procesul-verbal de examinare a obiectului cu foto-tabel din 03 februarie 2011, ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală nr. 2010990373 din 03 februarie 2011, ordonanță privind dispunerea culegerii informației de la instituțiile de telecomunicații din 31 ianuarie 2011, procesul-verbal de predare a informației în cadrul efectuării măsurii operative de investigații „Culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice” conform interpelării nr. 0696/11, procesul-verbal de examinare a obiectului din 28 februarie 2011, ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă a documentului și atașare la cauza penală din 28 februarie 2011, informația de la Î.M. „Orange Moldova,, SA nr. 8685, 8684, procesul-verbal de examinare a obiectului din 09 martie 2011, procesul-verbal de examinare a obiectului din 09 martie 2011, ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă a documentului atașat la cauza penală din 09 martie 2011, ordonanța de predare la păstrare a corpurilor delictive din 09 martie 2011.

Aceste probe, examinate în instanța de apel evident au rămas fără aprecierea cuvenită.

De asemenea, instanța de recurs a constatat, că analizând probele indicate mai sus, rezultă că în agenda telefonului mobil de model Nokia cu Imei 358090012113020, care a fost ridicat din celula unde se deținea Bludari I., în Penitenciarul nr. 5 Cahul, era înregistrat numărul de telefon XXXXXXXXXX sub numele Ina, care aparține părții vătămate Posajenicova Ina.

Mai mult, instanța de recurs a relatat că instanța de apel nu a dat o apreciere corectă nici proceselor-verbale de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice de pe telefoanele mobile cu nr. XXXXXXXXX, XXXXXXXXX, XXXXXXXXX (f. d. 142-151, vol. I) ce aparțin lui Bludari Ion, și nr. de telefon XXXXXXXXX, ce aparține Posajenicova I..

Totodată, instanța de recurs a mai menționat că urmau a fi apreciate la modul cuvenit și declarațiile martorului Rîbalco V., care executa pedeapsa împreună cu Bludari Ion în celula din Penitenciarul nr. 5, care a indicat la urmărirea penală, că „...pe telefonul mobil de model „Nokia”, ce a fost depistat la deținutul Cucereanu Gheorghe, toți patru deținuți din celula respectivă se foloseau de el de aproximativ 3 luni. Acest telefon mobil a apărut la ei în celulă aproximativ în luna noiembrie 2010, care era luat din altă celulă. Deținutul Bludari I., în prezența sa a discutat de pe telefonul dat cu o fată pe nume Ina în luna noiembrie 2010....pe care o amenința și îi cerea să îi transmită bani prin vreun cunoscut de-al său, pe care îl va indica el...o amenința că o va tăia...” Aceste declarații au fost confirmate parțial și prin declarațiile martorilor Harcomeț V. și Cucereanu Gh., care au indicat, că „...în urma percheziției, din celula în care-și ispășeau pedeapsa, de la Cucereanu Gh. a fost ridicat un telefon mobil de model „Nokia”, iar de la Bludari I. o cartelă SIM de la compania de telefonie mobilă „Orange”...”

În acest sens, instanța de recurs a menționat și declarațiile inculpatului Bludari Ion, date în cadrul ședinței instanței de apel, prin care a relatat, că „...telefonul mobil care a fost ridicat de la dânsul din celulă în urma perchezitiiei, și în care era înregistrat nr. de telefon a părții vătămate cu numele Ina, niciodată nu a transmis altcuiva, îl avea permanent, însă nu a putut explica de unde în agenda telefonică era înregistrat nr. de telefon a părții vătămate”.

Totodată, instanța de recurs a mai constatat, că din procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f. d. 170 verso, vol. II), rezultă că procurorul a înaintat un demers, prin care a solicitat dispunerea constatării tehnico-științifică fonoscopică la CNEJ, pentru a verifica și stabili dacă vocea de pe înregistrările audio anexate la dosarul penal pe discul CD, ridicat de la partea vătămată, aparțin inculpatului Bludari Ion, însă instanța de apel, prin încheierea din 02 aprilie 2014 (f. d. 177-179, vol. II), a respins, ca fiind neîntemeiat demersul, invocând niște motive irelevante, lipsind astfel partea acuzării de posibilitatea de a prezenta probe suplimentare, necesare pentru aflarea adevărului și o soluționare justă și obiectivă a cauzei, ce nu poate fi acceptat.

Astfel, instanța de recurs a statuat că circumstanțele expuse atestă în mod lucid, că instanța de apel nu a judecat apelul procurorului în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

9. Prin încheierea Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 11 noiembrie 2014 a fost admisă abținerea judecătorilor Curții de Apel Cahul, Galina Vavrin, Ion Dănilă, Vitalie Movilă și Tatiana Dimitriadi de la judecarea cauzei penale în privința inculpatului Bludari Ion, învinuit în baza art. 189 alin. (2) lit. c) Cod penal.

A fost desemnată pentru judecarea cauzei Curtea de Apel Comrat.

9.1. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2016 apelul procurorului a fost respins ca neîntemeiat, cu menținerea sentinței atacate.

10. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de apel a menționat, că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia, că lipsesc probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului Bludari Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a ajuns la această concluzie în urma audierii inculpatului Bludari Ion, martorilor Cozma S.S., Cojocar D.V., Stoinov I.D., depozițiilor date citire ale părții vătămate Posajenicova I., declarate în cadrul examinării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, martorilor Cucereanu G., Harcomeță V., Chirilă P., precum și materialele cercetate pe cauză.

Astfel, instanța de apel a reținut că reieșind din depozițiile părții vătămate, ultima doar presupune că persoane ce a amenințat-o cu moartea poate fi inculpatul Bludari Ion, însă nu poate confirma cu exactitate faptul dat, deoarece inculpatul s-a prezentat ca Ion sau Roman, niciodată nu și-a numit numele de familie și nu a povestit despre familia sa. Pe fotografie era mai slab decât inculpatul Bludari Ion, iar fotografia dată a șters-o până a se adresa la poliție. Nu ține minte vocea inculpatului, deși afirmă, el vorbea cu ea în limba rusă fără accent, pe când în ședința de judecată inculpatul a explicat, că nu vorbește în limba rusă și comunică doar prin intermediul interpretului.

A mai menționat instanța de apel, că pentru a face cunoștință virtuală persoanele deseori se prezintă cu nume fictive și se dau drept alte persoane,

plasând fotografiile străine. Deseori aceasta are legătură cauzală cu intențiile dușmănoase ale acestora, dar și persoanele binevoitoare admit asemenea lucru cu scop inofensiv, pentru a se prezenta în latura cea mai bună, decât este în realitate.

Or, acuzatorul de stat urma să prezinte probe veridice, pertinente și concludente ce ar confirma cu certitudine că anume inculpatul Bludari Ion a săvârșit infracțiunea ce i se încredințează, ci nu ceilalți condamnați din aceeași celulă în care se deținea și inculpatul Bludari Ion.

Totodată, instanța de apel a considerat întemeiate concluziile primei instanțe precum, că din depozițiile martorilor Cozma Serghei, Cojocar Dmitrii, Stoinov Ivan, Chirilă Petru rezultă, că ei doar au efectuat percheziția în celula nr. 2 a Instituției Penitenciare nr. 5 Cahul, în cadrul căreia la inculpatul Bludari a fost găsită cartela Sim. De asemenea nu confirmă faptul, că cartela Sim găsită la inculpatul Bludari Ion aparține anume inculpatului lui, și că ultimul a sunat-o și a șantajat-o pe partea vătămată Posajenicova I..

La fel, potrivit depozițiilor martorilor Cucereanu Gheorghii și Harcomeță Veaceslav (codeținuți ai inculpatului Bludari I.) date citirii în ședința de judecă: rezultă, că nimeni dintre ei nu a văzut și nu a auzit dacă inculpatul Bludari Ion a sunat-o și amenințat-o pe partea vătămată.

Concomitent, apreciind conform prevederilor art. 94 alin. (1) p. 9), 95 Cod de procedură penală depozițiile martorului Rîbalco V., declarate în timpul urmăririi penale și date citirii în ședința de judecată, instanța de apel a ajuns la concluzia, că ele nu pot fi acceptate ca probe admisibile, și nu pot fi puse la baza sentinței emise, ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului Bludari I., deoarece ele nu au fost cercetate în modul stabilit nici în ședința de judecată a primei instanțe, nici în cele ale instanțelor de apel, de asemenea la materialele cauzei nu sunt confruntări între martori.

Instanța de apel a considerat că nu pot fi recunoscute ca veridice și suficiente, întru confirmarea vinovăției inculpatului Bludari Ion în infracțiunea ce i se încredințează, probele ce au fost prezentate de către acuzatorul de stat, și anume:

- proces-verbal de percheziție nr. 28 ianuarie 2011, conform căruia în celula nr. 2 a Instituției Penitenciare nr. 5 or. Cahul, în regiunea abdominală a lui Bludari Ion a fost depistată și ridicată cartela Sim Orange nr. 1009/0346/6576/3, în încălțăminte a lui Cucereanu G. a fost depistat și stabilit telefonul mobil Nokia 1208 IMEI cod 358090012113020, fără cartela Sim, cu acumulator, telefonul este în stare de funcționare și proces-verbal de percheziție și de ridicare este din 28 ianuarie 2011 (f. d. 94-95, 96, vol. I);

- proces-verbal de examinare a obiectului din 03 februarie 2011, telefonul mobil „Nokia 1208”, IMEI-358090012113022, cartela Sim Orange nr. XXXXXXXXXX, în rubrica „Cartea de telefoane” a fost înregistrat numărul de telefon XXXXXXXXXX - Inna, ce aparține părții vătămate Posajenicova Ina cu foto-tabel (f. d. 100-101, vol. I);

- proces-verbal de examinare a obiectului din 28 februarie 2011, conform căruia a fost examinată descifrarea computerizată a apelurilor telefonice cu regim de intrare și ieșire, făcute de pe telefonul mobil Nokia 1208 IMEI 358090012113020 în perioada de pe 01 octombrie 2010 până pe 28 ianuarie 2011. Pe cartela Sim cu nr. XXXXXXXXXX, care a fost ridicată în timpul percheziției la Instituția Penitenciară nr. 5 or. Cahul, la învinuitul Bludari Ion a fost înregistrat apelul de pe numărul XXXXXXXXXX, pe 25 ianuarie 2011 la orele 11:00 și 48 minute, durata 0 secunde, apel pierdut. De pe numărul de telefon XXXXXXXXXX

apeluri telefonice ale părții vătămate Posajenicova Ina, cărei îi aparține numărul de telefon XXXXXXXXXX, pe parcursul acestei perioade nu au fost înregistrate (f. d. 142, vol. I);

- proces-verbal de examinare a obiectului din 09 martie 2011, conform căruia urmează a fi examinată descifrarea computerizată a apelurilor telefonice cu regim de intrare și ieșire, făcute de pe telefonul mobil Nokia 1208 IMEI 358090012113020 și cartela Sim cu numărul 069333576 în perioada de pe 01 octombrie 2010 până pe 31 ianuarie 2011. Pe cartela Sim cu numărul XXXXXXXXX, care a fost ridicată în timpul percheziției la Instituția Penitenciară nr. 5 or. Cahul, la învinuitul Bludari Ion a fost înregistrat un număr mare de apeluri telefonice cu mai mulți abonați în perioada diferită de timp, fapt ce confirmă, că cartela Sim cu numărul XXXXXXXXX a fost introdusă în telefonul mobil „Nokia 1208” IMEI 358090012113020. De pe numărul de telefon XXXXXXXXX apeluri telefonice cet. Posajenicova Ina, cărei îi aparține numărul de telefon XXXXXXXXXX, pe parcursul acestei perioade nu au fost înregistrate (f. d. 148, vol. I);

- proces-verbal de examinare a obiectului din 09 martie 2011, conform căruia urmează a fi examinată descifrarea computerizată a apelurilor telefonice cu regim de intrare și ieșire, făcute de pe numărul de telefon XXXXXXXXXX, ce aparține pătimatei Posajenicova Ina, pentru perioada de pe 01 octombrie 2010 până pe 27 februarie 2011. De pe numărul de telefon XXXXXXXXXX, ce aparține cet. Posajenicova Ina, au fost înregistrate apeluri telefonice cu regim de intrare și ieșire la numărul de telefon XXXXXXXXXX, ridicate de la inculpatul Bludari Ion, și anume pe 05 noiembrie 2010 patru apeluri de intrare în perioada de timp de la 06:45 până la 06:54:40. De pe numărul de telefon mobil XXXXXXXXXX, ce aparține părții vătămate Posajenicova Ina, au fost înregistrate o mulțime de apeluri telefonice cu regim intrare-ieșire la numărul de telefon XXXXXXXXXX care a fost ridicat de la Bludari Ion, și anume pe 29 octombrie 2010, 31 octombrie 2010, 01 noiembrie 2010, 08 noiembrie 2010, 09 noiembrie 2010, 27 decembrie 2010, 21 decembrie 2010, în total 32 apeluri de intrare-ieșire (f. d. 149, vol. I);

- proces-verbal de examinare a obiectului din 09 martie 2011, conform căruia urmează a fi examinată descifrarea computerizată a apelurilor telefonice cu regim de intrare și ieșire, făcute de pe numărul de telefon XXXXXXXXXX în perioada de pe 01 octombrie 2010 până pe 18 februarie 2011. De pe numărul de telefon XXXXXXXXXX, ridicat de la Bludari Ion, au fost înregistrate multe apeluri telefonice cu regim de intrare și ieșire la numărul de telefon XXXXXXXXXX, ce aparține pătimatei Posajenicova Ina, și anume pe 29 octombrie 2010, 31 octombrie 2010, 01 noiembrie 2010, 08 noiembrie 2010, 09 noiembrie 2010, 27 decembrie 2010, 21 decembrie 2010, în total 32 apeluri de intrare-ieșire (f. d. 150, vol. I);

- proces-verbal de examinare a obiectului din 09 martie 2011, conform căruia urmează a fi examinată descifrarea computerizată a apelurilor telefonice cu regim de intrare și ieșire, făcute de pe numărul de telefon XXXXXXXXXX în perioada de pe 01 octombrie 2010 până pe 21 ianuarie 2011. De pe numărul de telefon XXXXXXXXXX, ridicat de la Bludari Ion, au fost înregistrate multe apeluri telefonice la numărul de telefon XXXXXXXXXX, ce aparține pătimatei Posajenicova Ina, și anume pe 05 noiembrie 2010 patru apeluri de ieșire în perioada de timp de la 06:45:02 până la 06:54:40. De asemenea, în cadrul examinării s-a constatat, că în perioada când au fost făcute apeluri cet. Posajenicova Ina, cartela cu numărul de telefon 060084196 a fost pusă în telefonul mobil IMEI 358090012113020, care a fost

ridicat în cadrul percheziției la Instituția Penitenciară nr. 5, or. Cahul de la învinuitul Bludari Ion (f. d. 151, vol. I).

Totodată, instanța de apel a menționat că depistarea cartelei Sim la inculpatul Bludari Ion, nu confirmă apartenența acestei cartelei Sim anume inculpatului, or, în celulă unde a fost deținut inculpatul Bludari I., în afară de el au mai fost deținute trei persoane, și această cartelă Sim ar putea fi aparține fiecărui dintre ei, și fiecare dintre ei ar putea să se folosească de ea.

La fel, prin *depistarea cartelei Sim la inculpat*, nu se confirmă nici faptul că telefonul mobil îi aparține anume lui, dat fiind faptul că acesta a fost depistat în hainele condamnatului Cucereanu G.

Concomitent instanța de apel a constatat, că inculpatului Bludari Ion nu i-a fost înaintată învinuirea în faptul, că *el urmărind scopul de a obține prin șantaj bunurile altei persoane, a sunat de pe numărul de telefon XXXXXXXXX*, ci a fost înaintată învinuirea pentru faptul, că *el urmărind scopul de a obține prin șantaj bunurile altei persoane, a sunat de pe numerele de telefoane - XXXXXXXXX și XXXXXXXXX*, care nu au fost depistate la inculpatul Bludari Ion în cadrul percheziției efectuate la 28 ianuarie 2011.

Instanța de apel a reținut, că faptul depistării în încălțăminte lui Cucereanu G. (codeținut al inculpatului Bludari I.) a telefonului mobil Nokia 1208 IMEI cod 358090012113020 în stare de funcționare, fără cartela Sim, cu acumulator, în care conform procesului-verbal de examinare a obiectului din 09 martie 2011, în perioada de pe 01 octombrie 2010 până pe 21 ianuarie 2011 a fost pusă cartela cu numărul de telefon XXXXXXXXX, la fel nu confirmă nicidecum vinovăția inculpatului, ci doar constată circumstanțele de depistare a telefonului mobil.

Instanța de apel a reținut ca drept întemeiate concluziile primei instanțe precum, că conform descifrărilor telefonice de pe nr. de telefon XXXXXXXXX, ce aparține părții vătămate Posajenicova I., nu au fost înregistrate apeluri telefonice pe 11 octombrie 2010 de pe numerele de telefoane XXXXXXXXX, XXXXXXXXX, după cum a fost indicat în rechizitoriu.

A mai menționat instanța de apel, că prin expertiza efectuată asupra înregistrărilor audio, nu s-a demonstrat, că vocea de bărbat aparține anume inculpatului Bludari Ion.

Astfel, instanța de apel a statuat, probele cercetate în ședința de judecată nu pot fi apreciate ca unele suficiente pentru emiterea unei sentințe de condamnare a inculpatului

12. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2016, în termen, a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei, invocând următoarele motive:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- instanța de apel s-a expus într-un mod superficial asupra declarațiilor părții vătămate;

- la fel, fără o apreciere cuvenită au rămas și următoarele probe: declarațiile martorului Cozima Sergiu (f. d. 105, vol. II), declarațiile martorului Cojocaru Dumitru (f. d. 106, vol. II), declarațiile martorului Chirilă Petru (f. d. 107, vol. II), declarațiile martorului Stoinov Ion (f. d. 108, vol. II), declarațiile martorului Cucereanu Gheorghe (f. d. 141-142, vol. II), declarațiile martorului Harcomeț Veaceslav (f. d. 173, vol. II) și probele din dosar: proces-verbal de sesizare despre

săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 17 noiembrie 2010 (f. d. 3, vol. I); plângerea de la cet. Posajenicon Ina (f. d. 5, vol. I); proces-verbal privind actele de constatare din 19 octombrie 2010 (f. d. 7-9, vol. I); proces-verbal de ridicare din 17 noiembrie 2010 (f. d. 13, vol. I); ordonanță privind efectuarea percheziției din 08 decembrie 2010 (f. d. 21-23, vol. I); proces-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 20 noiembrie 2010 (f. d. 24-76, vol. I); ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală nr. 2010990373 din 20 noiembrie 2010 (f. d. 77, vol. I); proces-verbal privind aprecierea informației culese din 20 noiembrie 2010 (f. d. 78, vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 20 noiembrie 2010 (f. d. 79, vol. I); ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală nr. 2010990373 din 20 noiembrie 2010 (f. d. 80, vol. I); proces-verbal de percheziție din 28 noiembrie 2011 (f. d. 94-95, vol. I); proces-verbal de percheziție (control, cercetare) și ridicare din 28 ianuarie 2011 (f. d. 96, vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului cu foto-tabel din 03 februarie 2011 (f. d. 101-101, vol. I); ordonanță de recunoașterea și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală nr. 2010990373 din 03 februarie 2011 (f. d. 102, vol. I); ordonanță privind dispunerea culegerii informației de la instituțiile de telecomunicații din 31 ianuarie 2011, proces-verbal de predare a informației în cadrul efectuării măsurii operative de investigații „Culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice” conform interpelării nr. 0696/11 (f. d. 141, vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 28 februarie 2010 (f. d. 142, vol. I); ordonanță de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă a documentului și atașare la cauza penală din 28 februarie 2011 (f. d. 143, vol. I); informație de la Î.M. „ Orange Moldova” SA nr. 8685, 8684 (f. d. 145- 147, vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 09 martie 2011 (f. d. 148, vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 09 martie 2011 (f. d. 149, vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 09 martie 2011 (f. d. 150, vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 09 martie 2011 (f. d. 151, vol. I); ordonanță de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă a documentului atașare la cauza penală din 09 martie 2011 (f. d. 152, vol. I); ordonanță de predare la păstrare a corpurilor delictive din 09 martie 2011 (f. d. 153, vol. I);

- instanța de apel nu a dat o apreciere corectă nici proceselor-verbale de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice de pe telefoanele mobile cu nr. XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX (f. d. 142-151, vol. I) ce aparțin lui Bludari Ion, și nr. de telefon XXXXXXXXXX, ce aparține cet. Posajenicon Ina;

- urmau a fi apreciate la modul convenit și declarațiile martorului Rîbalco V., care executa pedeapsa împreună cu Bludari Ion în celula din Penitenciarul nr. 5, care a indicat la urmărirea penală, că „...pe telefonul mobil de model „Nokia”, ce a fost depistat la deținutul Cucereanu Gheorghe, toți patru deținuți din celula respectivă se foloseau de el de aproximativ 3 luni. Acest telefon mobil a apărut la ei în celulă aproximativ în luna noiembrie 2010, care era luat din altă celulă. Deținutul Bludari I., în prezența sa a discutat de pe telefonul dat cu o fată pe nume Ina în luna noiembrie 2010....pe care o amenința și îi cerea să îi transmită bani prin vreun cunoscut de-al său, pe care îl va indica el... o amenința că o va tăia...” Aceste declarații au fost confirmate parțial și prin declarațiile martorilor Harcomeț V. și Cucereanu Gh., care au indicat, că „...în urma percheziției, din celula în care-și ispășeau pedeapsa, de la Cucereanu Gh. a fost ridicat un telefon mobil de model

„Nokia”, iar de la Bludari I. o cartelă SIM de la compania de telefonie mobilă „Orange”...”;

- urmau a fi luate în considerație și declarațiile inculpatului, care a indicat, că „...telefonul mobil care a fost ridicat de la dânsul din celulă în urma percheziției, și în care era înregistrat nr. de telefon a părții vătămate cu numele Ina, niciodată nu a transmis altcuiva, îl avea permanent”, însă nu a putut explica de unde în agenda telefonică era înregistrat nr. de telefon a părții vătămate;

- cu avocatul care a participat la examinarea dosarului în Curtea de Apel Comrat Ormanji I., care este vorbitor de limbă rusă, inculpatul Bludari I. vorbea anume în limba rusă, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestor declarații și nu a dat nici o apreciere lor;

- circumstanțele descoperirii cartelei SIM și telefonului mobil, obiecte interzise în penitenciar, în timpul petrecerii percheziției în celula penitenciarului, unde își executa pedeapsa, extrase prezentate de operator al telefoniei mobile privind apelurile telefonice, cât și înregistrarea convorbirilor telefonice și stenograma convorbirilor, prezintă probe veridice că anume inculpatul Bludari Ion a amenințat pe partea vătămată Posajenicova Ina cu moartea și aplicarea violenței în privința victimei și a rudelor acesteia, prin intermediul telefoniei mobile;

- partea vătămată a declarat că persoana respectivă s-a prezentat că fiind Bludari Ion, a scăpat cu vorba că este deținut într-un penitenciar, că a trimis prin telefon și o fotografie și că seamănă cu inculpatul prezent la ședința de judecată, însă era mai slab;

- instanța de apel a conchis, că învinuirea inculpatului se bazează numai pe declarațiile aduse de către partea vătămată Posajenicova Ina, însă instanța de fond și apel nu au menționat că declarațiile părții vătămate sunt confirmate prin un șir de probe cercetate și menționate la început. Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat că declarațiile părții vătămate nu au fost coroborate cu alte probe, ceea ce este o concluzie neîntemeiată, reieșind din faptul că în urma audierii părții vătămate s-a depistat învinuitul, locul lui de aflare, convorbirile telefonice între partea vătămată și Bludari I., telefonul mobil și cartele SIM, ridicate de la ultimul.

13. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, din motiv că în Curtea de Apel Comrat este imposibil de format complet de judecată întru judecarea cauzei.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurentul invocă în recursul declarat temeiuri de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Potrivit prevederilor art. 436 alin. (1) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei, după casarea hotărârii în recurs, se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Reieșind din criticile recursului, invocate prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume care relevă faptul că: *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*, Colegiul lărgit menționează că, instanța de apel, în decizia pronunțată la 28 decembrie 2016, nu a îndeplinit indicațiile deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 octombrie 2014, care, potrivit alin. (2) al art. 436 Cod de procedură penală *„sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului”*.

La caz, analizând minuțios partea descriptivă a deciziei instanței de apel Colegiul lărgit constată că instanța a ignorat totalmente indicațiile date anterior de instanța de recurs și, în mod repetat a admis erori de drept ce duc nemijlocit la casarea hotărârii adoptate.

Colegiul penal menționează, că anterior, prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 aprilie 2014 a fost deja menținută sentința de achitare

în privința lui Bludari Ion învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.189 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar soluția nominalizată a fost casată integral de instanța de recurs, din considerentele că instanța a ajuns pripit și nemotivat la concluzia menținerii achitării în privința inculpatului, nu a apreciat probele, nu s-a pronunțat asupra tuturor criticilor formulate de apelant în cererea de apel și nu a înlăturat contradicțiile existente.

Astfel, Colegiul penal constată că instanța de apel anterior a primit indicații clare cu privire la omisiunile și erorile admise la etapa judecării apelului, pe care urma să le corecteze prin rejudecarea acesteia.

Analizând partea motivantă a deciziei Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2016 Colegiul penal conchide că aceasta nu cuprinde motivarea concluziilor instanței de apel, formate în rezultatul verificării sentinței atacate, în raport cu motivele invocate de apelant și probele din dosar, reieșind din indicațiile formulate de către instanța de recurs. Or, după cum s-a specificat expres anterior de către instanța de recurs, *instanța de apel considerând ca fiind neconfirmate prin careva probe concludente, pertinente și veridice declarațiile părții vătămate Posajenicova Ina, neîntemeiat a dat o analiză critică și probele înaintate de către acuzare, și anume: declarațiile martorilor Cozima Sergiu, Cojocarum Dumitru, Chirilă Petru, Stoinov Ion, Cucereanu Gheorghe, Harcomeț Veaceslav, aceste probe, examinate în instanța de apel evident au rămas fără aprecierea cuvenită.*

Instanța de apel, în textul deciziei recurate a expus desfășurat toate probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată, a descris amănunțit conținutul lor, le-a completat cu date mărturisite de părți la etapa judecării apelurilor, însă în decizia instanței de apel lipsește totalmente aprecierea probatoriului administrat în cauză, în schimb sunt formulate câteva concluzii de ordin general, care au determinat instanța să mențină sentința de achitare. Omisiunea instanței de apel de a face o analiză a probatoriului administrat așa cum a menționat instanța de recurs și de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor și în mod repetat urmează a fi înlăturată de instanța de apel la rejudecarea cauzei.

Față de toate considerentele arătate supra, Colegiul lărgit statuează că, instanța de apel a trecut cu vederea indicațiile instanței de recurs privitor la chestiunile care trebuiau să fie verificate la rejudecarea acestei cauze, încălcând vădit prevederile art. 436 Cod de procedură penală în acest sens. Astfel, instanța de apel, în mod repetat, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, acceptând niște concluzii de ordin general, privitor la nevinovăția lui Bludari Ion de cele incriminate prin rechizitoriu.

Având în vedere cele menționate supra, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel a adoptat o hotărâre nemotivată, contrar prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Colegiul lărgit consideră, că erorile procesuale admise de către instanța de apel, cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, motiv pentru care decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel, urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 și 419 Cod de procedură penală,

să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, cu respectarea indicațiilor expuse în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 octombrie 2014 și să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

14. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Andronic Natalia, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2016 în privința lui **Bludari Ion XXXXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la **27 iulie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Bejenaru Iurie

Craiu Nicolae